

Ahneudesta

Johanneksen evankeliumissa 10:10 Jeesus sanoi:

”... Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.”

Monet ottavat tämän jakeen, eristävät sen ja kääntävät sen lupaukseksi elämästä ilman ongelmia ja täynnä kaikenlaisia ”siunauksia”, joita he kuvittelevat itselleen ja perheelleen, erityisesti talouden ja terveyden alalla. Vaikka tällainen näkemys vetoaa lihaan, se on kuitenkin evankeliumin vääristely, väärä evankeliumi. Erityisesti rikkauden suhteen todellinen kristillinen elämä ei ole elämää, jossa niitä tavoitellaan. Kuten tulemme näkemään, Raamattu tekee täysin selväksi, että rikkaudet eivät voi olla todellisen kristityn pätevä tavoite. Kuten Paavali sanoi 1. Timoteuksen kirjeen 6:7-10:

1. Timoteuksen kirje 6:7-10

”Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myöskään voi täältä mitään viedä; mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin. Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.”

”Mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin”: ainoat asiat, joita tarvitsemme, veljeni ja sisareni, ovat ruoka ja vaatteet. Kreikankielinen sana, joka tässä on käännetty ”vaatteiksi”, olisi ollut parempi kääntää ”peitteiksi”. Kun meillä on ruokaa ja peitteitä – eli paikka, jossa asua (olla ”peitetynä”) ja vaatteita, joita pukea ylle – meidän pitäisi olla tyytyväisiä. Tämä on kaikki, mitä tarvitsemme! Ja tämän Herramme on luvannut meille antaa, kehoittaen meitä olemaan huolissamme (Matteus 6:28-34)!

Mutta jotkut eivät vain ole huolissaan näistä asioista, vaan he haluavat myös olla rikkaita! Kuitenkin tämä kohta – ja monet muut, joita tulemme näkemään – ei jätä epäilystäkään: rikkaaksi tulemisen halu on kohtalokasta uskollemme. Kuten juuri luimme: ”Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen.” Huomaa, että kohta ei viittaa niihin, jotka ovat rikkaita, vaan niihin, jotka haluavat olla rikkaita! Jos joku on köyhä, mutta haluaa olla rikas, hän kuuluu niihin, joille tämä varoitus on osoitettu. Toisaalta joku voi olla rikas – ilman että hän sitä varsinaisesti tavoittelee – mutta käyttää varallisuuttaan evankeliumin tarkoituksiin, kuten köyhien ruokkimiseen, orpojen auttamiseen tai evankeliumin levittämiseen. Tämä kohta ei siis koske häntä. Se koskee kuitenkin kaikkia, jotka haluavat olla rikkaita. Ja kuten apostoli hyvin selvästi sanoo, kaiken pahan juurena on juuri tämä: halu rikastua, rahanrakkaus, ahneus; toisin sanoen se, että ei tyydy ruokaan ja vaatteisiin, vaan haluaa aina enemmän ja enemmän. Kuten 4. vuosisadan suuri teologi Johannes Krysostomos sanoi:

”Rikas ei ole se, jolla on paljon omaisuutta, vaan se, joka ei tarvitse paljon. Vastaavasti köyhä ei ole se, jolla ei ole mitään, vaan se, joka haluaa saada paljon. Jos joku haluaa saada paljon, meidän pitäisi pitää häntä kaikkein köyhimpänä, vaikka hänellä olisi enemmän rahaa kuin kaikilla muilla yhteensä.”

Rikkauden tai köyhyyden määrittää ei niinkään tulot, vaan ihmisen halut. Jos hän on tyytyväinen ruokaan ja vaatteisiin, hän on rikas, koska hänellä ei ole halua saada enempää. Mutta jos hän ei ole tyytyväinen ruokaan ja vaatteisiin, vaan haluaa esimerkiksi asua ylellisessä kodissa, viettää ylellisiä lomia, ajaa kalliilla autoilla jne., hän on halujensa vuoksi köyhä. Ja tyydyttääkseen nämä halunsa hän haluaa tulla rikkaaksi, jolloin hän joutuu kiusaukseen ja ansaan.

Kuten Herra sanoi meille:

Matteus 16:24-27

"Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen. Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi? Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan."

Kuvitellaanpa, että olemme onnistuneet saamaan koko maailman. Kuvitellaanpa, että meillä on paitsi kaikki mitä haluamme, myös kaksinkertainen ja kolminkertainen määrä sitä. Mitä hyötyä siitä olisi, jos menettäisimme siinä prosessissa oman sielumme? Ja varmasti: jos seuraamme tätä polkua, ahneuden polkua, hinta on oma sielumme! Sillä kuten aiemmin luimme: rahanrakkaus on kaiken pahan juurta, jonka loppu on tuho ja kadotus.

Muistakaamme tässä yhteydessä vertauksen typerästä rikkaasta miehestä:

Luukas 12:15-21

"Ja hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne ja kavahtakaa kaikkea ahneutta, sillä ei ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalttisesti olisi". Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin? Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'. Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?' Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä."

On olemassa siunattu ja perusteltu halu rikastua: halu olla ”rikas” Jumalan ja Hänen valtakuntansa suhteen. Se on ainoa perusteltu halu rikastua. Sen sijaan halu rikastua **tässä maailmassa** ei ole vain siunattu, vaan se on katastrofi, koska se johtaa tämän halun omaavat harhaan uskosta ja todellisesta evankeliumista. Herra kertoi edellä olevan vertauksen juuri varoittaakseen meitä tästä vaarasta. Kuten Hän sanoi:

Luukas 12:15

”Ja hän sanoi heille: ”Katsokaa eteenne ja **kavahtakaa kaikkea ahneutta**, sillä ei ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalttisesti olisi.””

”Kavahtakaa kaikkea ahneutta”! Kääntykää pois, varokaa siis kaikkia, jotka teeskentelevät olevansa kristittyjä ja lupaavat teille rikkauksia tai rohkaisevat teitä etsimään rikkauksia. Rikkaaksi tulemisen halu ei ole mitään tekemistä todellisen kristinuskon kanssa.

Itse asiassa ahneus on samaa luokkaa oleva synti kuin aviorikos, haureus ja varkaus, ja ahneet eivät pääse Jumalan valtakuntaan. Paavali teki tämän selväksi:

1 Korinttilaisille 6:9-11

”Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkojat, ei hekumoitsijat eikä miehimykset, eivät varkaat, ei **ahneet**, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa. Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä.”

Ennen kuin tulimme Kristuksen luo, olimme joitakin noista. Mutta nämä kaikki pestiin pois kasteellamme, joka ei tietenkään ole vain seremonia, vaan jotain hyvin

tärkeää, joka merkitsee uuden elämämme alkua Kristuksessa. Palaammeko sitten takaisin noihin asioihin? Jos palaamme, jos haluamme tietoisesti elää ahneuden elämää, tavaroiden ja rikkauden perässä juoksemisen elämää, älkäämme pettäkö itseämme: emme peri Jumalan valtakuntaa! Huomaa myös, että ahneus on samassa kategoriassa kuin haureus, aviorikos, homoseksuaalisuus, epäjumalanpalvelus jne.

Itse asiassa, jotta ei jää mitään epäilystä, Paavali toistaa saman varoituksen Efesolaiskirjeessä:

Efesolaiskirje 5:1-8

”Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset, ja vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle ”suloiseksi tuoksuksi”. Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai **ahneutta** älköön edes mainittako teidän keskuudessanne - niinkuin pyhien sopii - älköön myös rivoutta tai tyhmää lorua tai ilvehtimistä, jotka ovat sopimattomia, vaan paremmin kiitosta. **Sillä te tiedätte ja tunnette, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella eikä ahneella - sillä hän on epäjumalanpalvelija - ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.** Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähden kohtaa Jumalan viha tottelemattomuuden lapsia; älkää siis olko niihin osallisia heidän kanssaan. Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina”

Ja jälleen Kolossalaiskirje 3:1-7

”Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella. Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä. Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa; kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa. Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne:

haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja **ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta**, sillä niiden tähden tulee Jumalan viha, ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte.”

Kuten näemme, ahneus, rahanrakkaus, on niin vakava asia, että apostoli varoitti siitä useissa kirjeissään. Kaikkien paikallisten seurakuntien piti tietää siitä! Kukaan ei saanut olla harhaanjohdettu! Siksi hän toistaa varoituksen kolme kertaa. Ja varoitus on sama: ahneus – ja muut edellä mainitut asiat – pitävät ne, jotka niitä tekevät, Jumalan valtakunnan ulkopuolella, elleivät he tee parannusta.

Näissä jakeissa Paavali ei puhu kirkon ulkopuolisista ihmisistä. Jos hän puhuisi, se tarkoittaisi, että ei-kristitty, joka ei harjoittanut näitä asioita, pääsisi Jumalan valtakuntaan, vaikka hän kieltäisi Kristuksen. Mutta tämä on mahdotonta. Joten tämä varoitus koskee sisäpiiriläisiä, kirkon jäseniä, MEITÄ. Jos me – jotka olemme puhdistettu synneistämme ja tunteneet valon – lankeamme näihin asioihin emmekä tee parannusta, emme pääse Jumalan valtakuntaan. Sillä todellinen usko, veljeni ja sisareni, ei ole vain tunnustus vaan vaellus. Vaellus, jossa jos lankeamme, nousemme ylös – tekemällä parannuksen – ja jatkamme matkaa. Mutta jos kieltäydymme nousemasta, jos emme tee parannusta, niin tapahtuu se, mitä nämä jakeet sanovat, eikä meidän pitäisi epäillä sitä.

Kuten Herra sanoi:

Luukas 16:13

”Ei kukaan palvelija voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. **Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.**”

Mammona tarkoittaa rahaa. Emme voi palvella samanaikaisesti Jumalaa ja rahaa. Se on joko yksi tai toinen. Pettämme itseämme, jos luulemme tietävämme paremmin! Ja olen varma, että jotkut meistä todellakin pettävät itseään tässä asiassa. Koska rahan rakastamista edistää koko maailma ja yhteiskunta, ja joskus jopa jotkut kristityiksi

saarnaajiksi tekeytyvät henkilöt, sitä pidetään jonkin verran hyväksyttävänä. Siksi monet tähän mennessä lukemistamme jakeista alkavat sanoilla: "Älkää antako pettää itseänne" tai "varokaa". Jumalan sana ei ole pehmeä vastakkainen näkemys asiasta, vaan kova vastakkainen näkemys, joka ilmaistaan monissa kohdissa, kuten olemme nähneet.

Yhteenvetona siitä, mitä olemme tähän mennessä nähneet:

- i. Emme voi palvella sekä Jumalaa että rahaa.
- ii. Ahneet eivät peri Jumalan valtakuntaa.
- iii. Rahanrakkaus on kaiken pahan juurena.

Lopuksi, jätetään kaikki tällaiset pahat halut sivuun ja kuunnellaan Mestarin sanoja, joka käski meidän olla huolehtimatta mistään muusta kuin etsimään ensin Jumalaa ja Hänen valtakuntaansa, niin kaikki tarvitsemamme lisätään meille. Eikö se ole ihanaa ja enemmän kuin tarpeeksi? Hän antoi meille tämän lupauksen heti edellä lukemamme vertauksen tyhmästä rikkaasta jälkeen:

Luukas 12:22-31

"Ja hän sanoi opetuslapsilleen: "Sentähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Sillä henki on enemmän kuin ruoka, ja ruumis enemmän kuin vaatteet. Katselkaa kaarneita: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aittaa; ja Jumala ruokkii ne. Kuinka paljon arvokkaampia te olette kuin linnut! Ja kuka teistä voi huolestumisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa? Jos siis ette voi sitäkään, mikä vähintä on, mitä te huolestutte muusta? Katselkaa kukkia, kuinka ne kasvavat: eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä. Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa enemmän teidät, te vähäuskoiset! **Älkää siis tekään etsikö, mitä söisitte ja mitä joisitte, älkääkä korkeita tavoitelko.** Sillä näitä

kaikkia maailman pakanakansat tavoittelevat; mutta teidän Isänne kyllä tietää teidän näitä tarvitsevan. Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa, niin myös nämä teille annetaan sen ohessa.”

Isämme tietää tarpeemme ja huolehtii meistä! Siksi Heprealaiskirje kehottaa meitä:

Heprealaiskirje 13:5-6

”Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä hän itse on sanonut: ”En minä sinua hylkää enkä sinua jätä”; niin että me turvallisin mielin sanomme: ”Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?””

Meidän ei pitäisi antaa tilaa ahneudelle, vaan tyytyä siihen, mitä meillä on. Miksi? Koska Hän sanoi, että Hän ei koskaan jätä meitä eikä hylkää meitä. Herra on siis meidän auttajamme! Me emme pelkää! Me emme huolehdi! Sen sijaan, kuten Paavali sanoi:

Filippiläiskirje 4:6-7

”Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.”